

„Amiket tőlem hallottál, bízd hű emberekre”

Radu Gavriluț

Elhangzott Nagyváradon, 2024. február 7-én.

<https://www.ekkleziaoradea.ro/>

Testvérek, nagyon fontos, hogy megtanuljunk megszólalni. Nemcsak azért, hogy megszokjuk, hogy beszéljünk, hanem mert ha az Úr megmutatott nekünk valamit, ha megértettünk valamit, akkor nagyon fontos, hogy azt el tudjuk mondani, mert a testnek épülnie kell. Az Úr háza most épül. És ha az Úr valamivel megáldott minket, nagyon fontos, hogy azt meg tudjuk osztani egymással. Egy testvér, aki új helyzetbe került, nagyon szeretne volna látni, hogy mi az ő feladata. Azt mondtam neki: Azt tedd, amit az Úr neked megmutatott. Ahogy Pál mondta Timótheusnak, a 2Timótheus 2,2-ben: „és amiket tőlem hallottál sok bizonyosság által, azokat bízzad hű emberekre, akik másoknak a tanítására is alkalmasak lesznek.” Tehát amit az Úrtól hallottál, amivel az Úr megáldott téged, tanuld meg másokra bízni. Nagy felelősség ezt tenni, mert amit az Úr mindegyikőnkre ránk bízott, az nagyon fontos – nem a mi számunkra, hanem Krisztus teste számára. És mi rábízhatjuk másokra azt, amit az Úr ránk bízott.

Egy testvérnél szálltam meg két éjszakára, és mikor eljöttem onnan, eszembe jutott valami. Nem valami sürgős dolog, de valami nagyon fontos az ő számára is és hasonlóképpen nagyon fontos mindnyájunk számára, akik itt vagyunk: nagyon komolyan kell imádkoznunk, hogy az Úr adjon valamit, amivel szolgálhatunk a testvéreknek. Imádkozzunk ezért, és ne üljünk közömbösen. Az Úr akar valamit, és lehet, hogy a helyzet olyan lesz, mint ma is, hogy nagyon sokan hallgatnak, és nem akarnak mondani semmit. Lehet, hogy nincs semmijük, de nem is ez a lényeg, hanem az, hogy megtanuljunk az Úrhoz jönni, hogy az Úr adhasson valamit, amivel áldására lehetünk a testvéreknek. Hogy megáldjuk őket azzal, amit az Úr megmutatott nekünk.

Olvastam egy könyvet Horatius Bonartól, és a leginkább az döbbenett meg benne, hogy a kereszténység milyen egyhangúvá vált: Elég, ha erkölcsös vagy, birtokában vagy bizonyos bibliai tanoknak – és lehet, hogy ezek nagyon jó doktrínák –, de mégis nagyon távol vagy a gyülekezet életétől. Igen sok helyen látom ezt. Alig van élet. Pedig az élet a legfontosabb, az életnek közlekednie, folynia kell. Ahol van élet, ott van világosság, kijelentés, öröm... Erősség van ott, ahol élet van. Ennek az életnek van egy törvénye, ennek az életnek a törvénye pedig az élet Szellemének törvénye Krisztus Jézusban. Mi egyszerűen úgy vagyunk vele: „Szellem szerint járjatok.” De mit jelent Szellem szerint járni? Mi azt gondoljuk, hogy Szellem szerint járni azt jelenti: Hova menjek, mit csináljak, és ehhez hasonló dolgok. Ezek apróságok ahhoz képest, hogy mit jelent Szellem szerint járni. Testvérek, mikor az Úr megmutat valamit, mikor a Szellem irányítja az életünket, akkor történik valami: az élet felé fordulunk. Mikor az élet felé fordulunk, világosságunk van, kijelentésünk van, olyan dolgokat látunk meg, amit addig nem láttunk, megnyílnak a szemünk.

Ez a mostani korszak, amelyben élünk, a Szent Szellem korszaka. De nem úgy, ahogy egyes felekezetek bemutatják. Sajnálom, hogy így járnak el. Nem erről van szó, hanem arról, hogy meghalljuk, amit a Szellem mond, és engedelmeskedünk. Vajon mi az oka annak, hogy ez az élet mégis nagyon kevésbé látszik? Tudjátok mi történik, ha nincs élet? Ha nincs élet, általában bibliaórákat tartanak. Nem azt akarom mondani, hogy ez ne volna jó. De ha nincs élet, akkor tudjátok, mi történik?

Minden meg lesz szervezve. Volt itt egy testvér a gyülekezetben, és kissé meglepődött a szüneteken. Olyan gyülekezetből jött ugyanis, ahol mindent pontosan megszerveznek. Azt mondtam neki: „Testvér, gondolod, mi nem tudnánk megszervezni? Olyan pontosan meg tudnánk szervezni, hogy az emberek levegőhöz se jussanak. De vajon ez lenne az élet, hogy szervezkedjünk, hogy megtámasszuk a szövetség ládáját, mint Uzza?”

Ha van élet, minden tökéletesen működik. Szeretném megkérdezni, hogy unalmas lenne-e számotokra, ha tíz éneket énekelnénk egymás után? Számomra unalmas lenne, kivéve, ha az a tíz mind olyan ének lenne, amelyet a Szent Szellem helyezett a testvérek szívére. Akkor nem lenne unalmas. Unalmasak számokra ezek az online alkalmak? Unalmasak, ha nincs meg az, ami szükséges. De ha az megvan, és a testvérek életet hoznak, és a testvérek előtte imádkoztak, akkor nem lesz unalmas. Nem azokról beszélek, akik nem hallgatják most az alkalmakat, hanem rólunk, akik itt vagyunk. Testvérek, én meg vagyok győződve, hogy itt vannak nagy potenciállal rendelkező testvérek, de nem vagyok meggyőződve, hogy használják is a képességeiket.

A gyülekezetnek a Fej fennhatósága alatt kell működnie. Máté 18,20: „Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” Ezt tudjátok, hogyan értelmezik egyesek? Valahol összegyűlnek emberek, és jön valaki és azt mondja: én is itt vagyok! De ő nem igazán fontos személy, csupán ő is megjelenik ott: én is itt vagyok. Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek a Fej fennhatósága, tekintélye alatt, Én ott vagyok, nem pedig „Én is ott vagyok”. Én ott vagyok. De ha Ő ott van, Ő a Fej. Ott vagyok Én, és ott vagytok ti is. Mi a Fej fennhatósága alatt vagyunk. De nem létezik ilyenfajta összejövétel, ha nincs élet. Tudjátok minek van tekintélye? Egyedül az életnek. Nem tudom, olvastátok-e ezt a könyvet Watchman Nee-től: Krisztus teste, valóság (Trupul lui Cristos o realitate). Gondolom, hogy sokan olvasták, mert nagyon régen jelent meg. Ma beleolvastam, és nagyon jó könyv, mert a gyülekezet kérdése létfontosságú. Tudjátok, miért? Mert a gyülekezet élő szervezet, valami, ami él, és aminek működnie kell. Nincs szüksége olyanokra, akik nekigyürkőznek és csinálnak valamit. Egyetlen dologra van szüksége: Hogy az emberek Krisztus fennhatósága alatt éljenek. Ez az egyetlen, amire szüksége van. Nem kell, hogy fontosnak gondoljuk magunkat; senki sem fontos. Fontos a Fej, aki Krisztus. És ha valaki megtanulja meghallani, amit az Úr mond, áldást nyer.

Beszélgettünk ott Ukrajnában a testvérekkel, és eltűnődtem, hogy kerültem én ide? Hetvenéves koromban elutazom Ukrajnába. És megláttam valamit. Eszembe jutott a 2Timóteus 2,2: „és amiket tőlem hallottál sok bizonyosság által, azokat bízzad hű emberekre.” És azt láttam, hogy mindenhol ott vannak a kálvinizmus nyomai. Azt mondja egy testvér, hogy őt az Úr megőrzi. Ahogy régen falun volt a tűzhely, a szülők nagyon odafigyeltek, hogy megvédjék a kicsi gyermeket, mert mivel kíváncsi volt, könnyen megégethette a kezét, ha rátette a tűzhely ajtajára. Aztán meg volt sírás és jajgatás. De ahogy a gyermek növekedett, a szülők már nem voltak annyira gondosak. Tudjátok, mit mond az 1János 5,18? „Aki Istentől született, megőrzi magát.” De hogyan őrzi meg magát? A Szent Szellem által, Akit az Úr adott számunkra. És a Szellem azt mondja: Ez nem jó! Ez az út nem jó! De nagyon sokan nem tudják, mit jelent meghallani, amit az Úr mond: „Aki Istentől született, megőrzi magát.” Miképp őrzi meg magát? Úgy, hogy hallgat arra, amit az Úr mond.

Ha engedelmeskedni akarsz, imádkozol, és azt mondd az Úrnak: „Uram, hallgatni akarod Rád, működni akarok a testben, azt akarom tenni, amit tennem kell. Nem akarom, hogy az ár magával sodorjon!” Nagyon kevés testvér van, aki imádkozik, és látja ennek a fontosságát, hogy így kell imádkoznia. A gyülekezet élő szervezet; élete van, és ez az élet mindannyiunk számára elégséges minden feladatra, amelyért a testben felelősek vagyunk.

Van egy könyv most a nyomdában: A gyülekezet élő szervezet. Nem szerveződés, hanem élő szervezet. Testvérek, azt szeretném mondani, ha szerveződés, akkor nem megy. Imádkoznunk kell, hogy a mennyei világosság ránk ragyogjon, hogy megértsük, hogy ebben az élő szervezetben, ami a gyülekezet, a Fej Krisztus és mi tagok vagyunk, és ezeknek a tagoknak működniük kell. Nekem a Fej irányítása alatt kell működnöm. A Fej Krisztus kell, hogy legyen. És emiatt szorosán kell kötődnünk a Fejhez a Szellem által, akit az Úr adott mindegyikünknek. Ez nagyon fontos. Az Úr munkálkodjon az életünkben, hogy megértsük ezt.

Hiszem, hogy nagyon sok testvér vágyik arra, hogy a mindennapokban Istennek tetsző életet éljen, és szeretne válaszolni az Úr hívására. De ami az ajándékokat, a funkciókat illeti, amelyek a testben vannak, itt nagyon nagy probléma van. Mert ha te elmégy valahova és nincs meg ez a lehetőség, hogy imádkozz és működhess... – nagyon sok helyen viszont megvan a lehetőség. Nagyon komolyan kell imádkoznunk az Úrhoz, és az Úr megválaszolja az imákat, ha Őt teljes szívből keressük. A hitélet azt jelenti, hogy Krisztussal találkozunk. Nem tanokkal találkozunk, bármilyen jók lennének is, vagy testvérekkel, akik összegyűlnek valahol és tanulmányozzák a Bibliát. Hanem arról van szó, hogy egy Személlyel találkozunk. A keresztény élet azt jelenti, hogy találkozunk Krisztussal és Ő vezet minket. A mi életünket Ő vezeti. Nem elég, hogy jó emberek legyünk, hanem olyan emberek legyünk, akik a Szent Szellem vezetése alatt élnek.